

Diplomová práce Heleny Šlemové má svůj pozoruhodný vývoj, poměrně složité začátky se lehce připouštějí, protože výsledek je pozoruhodný. „Cesta - poutní cesta očima ateisty“ zní starším uším jaksí drsně, ideologicky, ale práce sama je příkladem křehkého a podivuhodně zasvěceného pohledu na téma na hranici víry. Původně kostrbaté, detaily zahlcené vidění, střídá na konci rovnovážný, střízlivě a vlastníma očima, rukama a srdcem uchopený úkol - poměřit minulost a dnešek jednoho kdysi uctívaného místa a posvátné, dnes téměř neexistující cesty k němu. Jsem si jistý, že požadavky na téma jsou vynikajícím způsobem splněny.

Začnu s dovolením od konce. Diplomantka učí. Letošní plný úvazek Vv na 2.st. ZŠ. Celé první pololetí se s dětmi všech odpovídajících skupin ověřovaly meze i mezioborové přesahy témat projektů „Času“, zápisu času „Fiktivního deníku“, projektu

„Věci mezi nebem a zemí“ - dovolím si citovat ze vzdělávacího záměru tohoto projektu: *Objevovat místo člověka v přírodě a vesmíru. Snažit se nacházet sdělení ukrytá v příbězích a legendách... Zamyslet se nad vírou a jejím postavením ve společnosti, v její kultuře a historii...* Tož více takových ateistů, chce se mi zvolat, protože už dlouho nevěřím, že naše úkoly ve škole se točí kolem toho, jak dobře (správně, či hezky) co nakreslit, vyrýt, či vysochat, pokud se učitel rozhodne. Tato práce nereprezentuje pyšný opak, vrtající bez přípravy do libovolně náročných témat, kdy se ve škole odehrává magie - jedno, zda bílá, či černá a nebo se s dětmi jinak psychologicky manipuluje. Práce H. Šlemové je příkladem neokázalého, postupného a také společného zkoumání složitých témat spolu s dětmi, adekvátně věku, s právem

na omyly. Potvrzení těchto mých tvrzení lze nalézt v kap. 3.4 ve vlastním zhodnocení praxe ve škole. Opět citát: *...Musím také zdůraznit věc, která se zásadním způsobem na konečné podobě promítla, a to velký vliv samotných žáků, kteří mnohdy dokázali téma projektu zcela nově pochopit a výtvarně zpracovat, a tak objevovat další a další podoby daného tématu...*

Teoretická část prozkoumává kompetentně obecné souvislosti Poutních cest, je jí i ch historii, vrcholná období, časy úpadku i obrazy poutníka. Ve druhé části je intenzivně prostudována a reflektována Hájecká pouť a její kontexty. Sám jsem před lety v rámci Barokní Čechie pouť z Litovic do Hájku absolvoval, mí studenti vytvořili pro tuto příležitost obsáhlý cyklus barokním dřevorytem a Hájeckými legendami inspirovaných linorytů. Kolegyně šla ve své autorské reflexi nepoměrně dál. Vše, co jsem při pouti zažil a věděl, diplomantčina práce obsahuje, ale k tomu desítky dalších vzrušujících příběhů a hlubokých ponorů. Vytvořila dva deníky rozdílné povahy. Jeden

- tzv. „Cestovní deník“ je plný inspirovaných kreseb, textů a xeroxem i počítačovým programem manipulovaných fotografií. Výsledkem je překvapivě živý organismus plný

napětí. V obsahu srovnání minulosti a znovuobrozujícího dneška, formálně svěží dynamické, sdělné, ale nepopisné pastely a uhly. Velký kus práce a obdivuhodná výsledná podoba harmonizujícího celku. Druhý deník fotografický, úlevně dokumentuje

skutečnost. Záměrně rezignuje na složitost forem, je spíše soupisem charakteristických vizuálních znaků cesty do Hájku.

Velká osobní angažovanost, pracovitost a učitelský talent obohacuje katedru o výjimečnou diplomovou práci.

Navrhuji klasifikaci výborně

V Praze 7. května 2006